

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:
stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραίμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

~Πρέπει να
έχουμε στον
ουρανό τα
βλέμματά μας.
Τότε δε θα μας
κλονίζει τίποτε.

~
Αγ. Αμφιλοχίου της
Πάτμου

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 13—19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΙΑ' Λουκά, Λουκ. 14: 16-24, Ματθ. 22:14
ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ
8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΡΙΤΗ
15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Άγ. Έλευθερίου Έερομάρτυρος,
καί μητρός Άνθίας

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΠΕΜΠΤΗ
17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Άγ. Διονυσίου, Ζακύνθου

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Έυαγγελικά Άναγνώσματα—
Έπιστολή – Έβρ. 11: 9,10, 32-40
Έυαγγέλιο— Ματθ. 1: 1-25

ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Άγιος Έλευθέριος. Επίσκοπος Ιλλυρικού με σημαντική εκκλησιαστική δραστηριότητα. Μαρτύρησε με αποκεφαλισμό μαζί με τη μητέρα του Ανθία επί Σεβήρου. Θεωρείται προστάτης των επιτόκων.

Άπολυτίκιον

Έρέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καί αίμάτων τοῖς ρείθροις έπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ άνέδραμες, Έλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατάν. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν

ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Κατὰ κόσμον Δραγανίγος Σιγούρος, γιος των αριστοκρατών Μουκίου και Παυλίνας. Γεννήθηκε στη Ζάκυνθο το 1547. Το 1568 έγινε Μοναχός στην Ιερά Μονή των Στροφάδων με το όνομα Δανιήλ. Αφού πέρασε γρήγορα τους βαθμούς της ιερωσύνης, χειροτονήθηκε το 1577 Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης λαμβάνοντας το όνομα Διονύσιος. Όμως παραιτήθηκε και επέστρεψε στη Ζάκυνθο, όπου έζησε, σαν Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αναφωνητρίας μέχρι την Κοίμησή του, την 17η Δεκεμβρίου 1622. Είναι γνωστός ως ο "Άγιος της Συγνώμης", επειδή συγχώρεσε το φονιά του αγαπημένου του αδελφού. Ετάφη στην Ιερά Μονή Στροφάδων και κατά την ανακομιδή του βρέθηκε το Σκήνωμά του άφθαρτο και μυροβόλο. Αναγνωρίστηκε Άγιος από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 1703. Στις 24 Αύγουστου του 1717 μετεκομίσθη το Σεπτό Σκήνωμά του στη Ζάκυνθο για να προστατευθεί από τους πειρατές. Αρχικά φυλάχτηκε στον Ιερό Ναό του Μετοχίου της Ι. Μονής, στο προάστιο Καλλιτέρος. Το 1764 εναποτέθηκε οριστικά στην ομώνυμη Ιερά Μονή του, που έχτισαν οί Μοναχοί των Στροφάδων. Από τότε το Σεπτό Σκήνωμά του αποτελεί μέχρι σήμερα πόλο έλξεως χιλιάδων προσκυνητών και πηγή συνεχών ιάσεων και θαυμάτων.

Το ουράνιο πανηγύρι Ουράνιο κάλεσμα

Ένα Σάββατο ο Κύριος προσκλήθηκε και κάθισε στο σπίτι κάποιου Φαρισαίου για φαγητό. Κι ένας απ' αυτούς που ήταν στο τραπέζι, του είπε: Μακάριος είναι εκείνος που θα φάει γεύμα στη Βασιλεία του Θεού. Ο Κύριος τότε πήρε αφορμή για να μιλήσει για την αιώνια ευφροσύνη της Βασιλείας του Θεού με την παραβολή του Μεγάλου Δείπνου. Κάποιος άνθρωπος, είπε, έκανε μεγάλο βραδινό συμπόσιο και κάλεσε πολλούς. Κι έστειλε το δούλο του για να πει στους προσκεκλημένους: Ελάτε, όλα πλέον είναι έτοιμα για το μεγάλο δείπνο.

Μας προκαλεί εντύπωση ότι, ενώ ο Κύριος ρωτήθηκε για γεύμα, μιλάει για δείπνο. Γιατί λοιπόν ονομάζει την ουράνια Βασιλεία του δείπνο και μάλιστα μέγα δείπνο; Ο Κύριος προτιμά να αναφερθεί σε δείπνο, διότι ένα δείπνο έχει μεγαλύτερη διάρκεια από ένα μεσημεριανό τραπέζι και έχει μεγαλύτερη ευφροσύνη. Θέλει έτσι να δείξει ότι το πανηγύρι της Βασιλείας του θα είναι ατελείωτο και λαμπρό. Μη φαντασθούμε βέβαια με τη λέξη «δείπνο» κάποιο υλικό βραδινό συμπόσιο που κάποτε τελειώνει ή δημιουργεί κορεσμό, αλλά δείπνο πνευματικό, όπου θα απολαμβάνουμε τα πλούσια πνευματικά αγαθά που ετοίμασε ο Θεός για μας. Και ποια είναι τα αγαθά του ουρανίου δείπνου; Ούτε μπορούμε να φαντασθούμε. Πώς να καταλάβουμε τι σημαίνει ότι αιωνίως θα συναναπαυόμαστε με τους δικαίους και όλες τις αγγελικές θείες δυνάμεις και θα γευόμαστε τις άπειρες πνευματικές δωρεές του Θεού; Πώς να κατανοήσουμε τι σημαίνει αιώνια αναψυχή και ευφροσύνη, τι σημαίνει πνευματικός χορτασμός των πτωχών ψυχών μας στην επουράνια Βασιλεία του;

Ο Θεός λοιπόν ετοίμασε για μας άπειρα και απερίγραπτα αγαθά, που δεν μπορούμε να σκεφθούμε και να συλλάβουμε. Και απευθύνεται στον καθένα μας και μας καλεί στη Βασιλεία του για να μας καταστήσει αιώνια ευτυχισμένους. Μας καλεί μέσα από τις περιστάσεις της ζωής μας, με διάφορα πρόσωπα δικά του που στέλνει στη ζωή μας, μας καλεί με την Εκκλησία του και τα Μυστήριά της, με τη μελέτη και την ακρόαση του θείου λόγου, με τις θείες επισκέψεις στο νου και στην καρδιά μας, με θεία σκιρτήματα και νεύσεις. Μας καλεί με μία εσωτερική φωνή στη συνειδήσή μας, στα μύχια των καρδιών μας. Ελάτε, μας λέει ο Θεός. Όλα είναι έτοιμα. Το ουράνιο δείπνο σας περιμένει. Μας περιμένει δηλαδή μια ζωή αιώνια, μια κοινωνία με το Θεό και τους αγίους, ένα πανηγύρι που δεν θα τελειώσει ποτέ.

Χωρίς προφάσεις

Οι προσκεκλημένοι της Παραβολής σαν να ήταν συνεννοημένοι άρχισαν να αρνούνται το κάλεσμα του οικοδεσπότη και να δικαιολογούν την απουσία τους από το δείπνο. Ο πρώτος είπε: Αγόρασα ένα χωράφι και πρέπει να πάω εκεί να το δω. Σε παρακαλώ, θεώρησε δικαιολογημένη την απουσία μου. Άλλος πάλι είπε: Αγόρασα πέντε ζευγάρια βόδια και πηγαίνω να τα δοκιμάσω. Σε παρακαλώ, δικαιολόγησε την απουσία μου. Κι ο τρίτος απάντησε πιο ψυχρά: Πριν από λίγο έκανα το γάμο μου και δεν μπορώ να έλθω.

Όταν επέστρεψε ο δούλος στον κύριό του και του διηγήθηκε τα όσα έγιναν, εκείνος θύμωσε και του είπε: Βγες γρήγορα στις πλατείες και τα στενά και φέρε εδώ μέσα τους πτωχούς και τους σακάτηδες, τους χωλούς και τυφλούς. Ύστερα από λίγο επέστρεψε πάλι ο δούλος και είπε: Κύριε, έγινε όπως διάταξες. Υπάρχει όμως ακόμη χώρος στο σπίτι. —Βγες λοιπόν έξω απ' την πόλη στους δρόμους και παρακίνησε επίμονα όσους βρεις να 'ρθουν εδώ, να γεμίσει το σπίτι μου, του είπε ο οικοδεσπότης. Κι έκλεισε ο Κύριος την παραβολή λέγοντας: Κανείς από τους ανθρώπους που αρνήθηκαν το κάλεσμα, δεν θα γευθεί το δείπνο μου.

Βέβαια μέσα από την Παραβολή ο Κύριος θέλει να υποδηλώσει ότι οι Εβραίοι, που θεωρούσαν ότι έχουν πρώτοι το δικαίωμα στη Βασιλεία του Θεού, τελικά αποκλείστηκαν απ' αυτήν για να την απολαύσουν οι εθνικοί. Όμως η Παραβολή αυτή έχει και γενικότερη εφαρμογή στον καθένα μας. Διότι ο Θεός καλεί όλους μας. Και είναι φοβερό να αρνηθούμε την κλήση του προβάλλοντας τις ανόητες προφάσεις των αρνητών της Παραβολής. Είναι προφάσεις μικρές και υποκριτικές, που ξεσκεπάζουν την κακή διάθεση των προσκεκλημένων. Διότι όλοι τους είχαν ειδοποιηθεί από καιρό για το δείπνο αυτό. Θα μπορούσαν να είχαν ρυθμίσει το πρόγραμμά τους, ώστε να μπορέσουν να συμμετάσχουν. Αυτές οι προφάσεις όμως επιπλέον δείχνουν πόσο μας περισπούν και μας δένουν οι φροντίδες της ζωής, η εργασία μας και οι οικογενειακές μας υποχρεώσεις.

Αν όλοι οι άνθρωποι ιεραρχούσαμε σωστά τα πράγματα και εκτιμούσαμε την πρόσκληση του Θεού, θα λέγαμε: Με καλεί ο Θεός στη Βασιλεία του. Κανένα εμπόδιο δεν μπορεί να σταθεί ικανό να μου στερήσει τον Παράδεισο. Διαφορετικά περιφρονώντας την πρόσκληση και τη χάρη του Θεού κινδυνεύουμε να τη χάσουμε για πάντα. Κινδυνεύουμε να χάσουμε όχι κάτι μικρό, αλλά το μεγαλύτερο, το άπειρο, τον ίδιο τον Θεό. Κι αν χάσουμε τον Θεό, χάσαμε τα πάντα. Καμία πρόφαση λοιπόν να μη σταθεί εμπόδιο στο δρόμο μας προς τη Βασιλεία του Θεού. Δεν θα έχουμε καμία δικαιολογία.